

Rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 06.12.1966, sp. zn. 1 To 333/66, ECLI:CZ:KSUL:1966:1.TO.333.1966.1

Číslo: 38/1967

Právní věta: Dojde-li ke změně rozhodnutí ve výroku o náhradě škody u jednoho z obžalovaných, který podal odvolání a prospívá-li důvod, pro který ke změně došlo, i spoluobžalovaným, je nutno ve smyslu § 261 tr. ř. změnit výrok o náhradě škody jich se týkající v jejich prospěch.

Soud: Krajský soud v Ústí nad Labem

Datum rozhodnutí: 06.12.1966

Spisová značka: 1 To 333/66

Číslo rozhodnutí: 38

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Adhezní řízení, Odvolání

Předpisy: 141/1961 Sb. § 228
§ 261

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 38/1967 sb. rozh.

Dojde-li ke změně rozhodnutí ve výroku o náhradě škody u jednoho z obžalovaných, který podal odvolání a prospívá-li důvod, pro který ke změně došlo, i spoluobžalovaným, je nutno ve smyslu § 261 tr. ř. změnit výrok o náhradě škody jich se týkající v jejich prospěch.

(Rozhodnutí krajského soudu v Ústí n. Lab. ze 6. 12. 1966 - [1 To 333/66.](#))

Rozsudkem okresního soudu v M. ze dne 27. 10. 1966 sp. zn. 1 T 910/66 byli obžalovaní A, B a C uznáni mimo jiné vinnými trestným činem rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák. a odsouzeni k úhrnným trestům odnětí svobody. Podle § 228 odst. 1 tr. ř. bylo uloženo obžalovanému B zaplatit poškozenému národnímu podniku Potravin v M. částku 1000,- Kčs, obžalovanému A částku 263,49 Kčs a obžalovanému C částku 263,- Kčs.

Uvedený trestný čin spočíval v tom, že všichni obžalovaní se společně v noci na 26. 8. 1966 v L. vloupali po vzájemné dohodě do prodejny potravin, v níž odcizili likéry, cigarety, uzeniny, sušenky a peníze na hotovosti a způsobili tak n. p. Potravin v M. škodu ve výši 1641,44 Kčs.

K odvolání obžalovaných A a B krajský soud zrušil napadený rozsudek ve výroku o náhradě škody

nejen ohledně obžalovaných A a B, ale ve smyslu § 261 tr. ř. též u obžalovaného C a poškozený n. p. Potraviny v M. odkázal s jeho nároky na řízení ve věcech občanskoprávních.

Z odůvodnění:

Skutková zjištění prvního soudu, která jsou úplná a správná, se opírají nejen o doznání obou obžalovaných, ale i o výpovědi dalších obžalovaných, proti nimž bylo vedeno společné řízení, i o důkazy další. Zejména též rozsah škody, kterou obžalovaní způsobili podniku Potraviny v M. vyloupením prodejny v L., je patrný nejen z jejich výpovědi, ale i z toho, že převážná většina odcizeného zboží, včetně peněžní hotovosti, byla zajištěna a vrácena poškozenému. Pouze na peněžní hotovosti byla takto zajištěna částka 537,60 Kčs a hodnota zajištěného a použitelného zboží představuje částku 740,40 Kčs, celkem tedy částku 1278,- Kčs. Hodnota znehodnoceného zboží pak dosahuje částky téměř 200,- Kčs a uváží-li se, že obžalovaní některé další zboží spotřebovali, pak lze souhlasit se zjištěním napadeného rozsudku, podle něhož celková škoda přesahuje částku 1600,- Kčs. Za tohoto stavu věci ani odvolací soud nemá pochybností, že se obžalovaní dopustili skutků, jimiž byli uznáni vinnými, takže výrok napadeného rozsudku o vině obžalovaných je správný a také právní posouzení je v souladu se zákonem.

Naproti tomu nelze souhlasit s prvním soudem, pokud obžalovaným uložil náhradu škody poškozenému podniku Potraviny v M. Prvý soud sice v podstatě správně vycházel ze zákonné odpovědnosti za škodu podle účasti jednotlivých škůdců na způsobení škody, nezávažil však dostatečně, z jakých důvodů poškozený podnik Potraviny v M. náhradu škody požaduje. Není pochyb, že obžalovaní jsou povinni nahradit tu škodu, kterou způsobili odcizením zboží, jeho znehodnocením, poškozením dalšího zařízení apod. V těchto směrech však požadavek poškozeného podniku Potraviny v M. není zcela přesný a není v souladu s dalším obsahem spisu a provedenými důkazy. Z obsahu spisu totiž především plyne, že tomuto poškozenému podniku z odcizených věcí byla vrácena peněžní hotovost 537,60 Kčs a dále řada zboží, jehož jednotlivé druhy jsou sice patrné z obsahu spisu, ale není uvedena jednotlivě jeho hodnota. Nelze bezpečně přezkoumat, zda hodnota tohoto vráceného a prodeje schopného zboží činí částku 740,40 Kčs, jak podnik uvádí, zejména také nelze přezkoumat, zda tato částka zahrnuje všechno takové vrácené zboží, případně proč v této částce některé druhy vráceného zboží nejsou zahrnuty. Pak ovšem nelze ani spolehlivě a přesně stanovit, které zboží je nezpůsobilé k dalšímu prodeji a nelze určit ani hodnotu zboží, které obžalovaní spotřebovali. Pokud podnik Potraviny v M. požaduje též náhradu za zhotovení nových mříží v částce 718,- Kčs a za montážní práce v částce 221,- Kčs, pak ze spisu neplyne, že by obžalovaní při vloupání bezpečnostní zařízení prodejny výraznějším způsobem poškodili, a není ani zřejmé, zda prodejna nějakými mřížemi dříve byla zabezpečena či nikoliv. Pokud by tomu tak nebylo, pak nebude možno obžalovaným uložit, aby ze svého hradili náklady spojené se zlepšením bezpečnostního zajištění prodejny před vloupáním a odcizováním zboží. Obdobně je tomu i potud, pokud poškozený podnik Potraviny v M. požaduje též náhradu za mzdy, které byly vyplaceny inventurníkům proto, že se ukázala potřeba provést kontrolní inventuru, a to alespoň pokud jde o výlohy, obvykle s takovým úkonem spojené. Jestliže tedy první soud za těchto okolností rozhodl o povinnosti obžalovaných nahradit poškozenému podniku částku jím uplatněnou, učinil takové rozhodnutí na neúplně zjištěném skutkovém základě, které kromě toho se nejeví ani zcela v souladu s ustanovením § 43 odst. 2 tr. ř., podle něhož má poškozený nárok na náhradu jen takové škody, která mu byla způsobena trestným činem. Zatím zůstalo také nevyjasněno, zda požadavek podniku na náhradu nákladů spojených s instalací mříží má vůbec povahu náhrady škody. Odvolací soud proto v tomto směru odvolání obžalovaných A a B napadený rozsudek zrušil a protože důvody, které vedly k tomuto rozhodnutí, prospívají i obžalovanému C, který odvolání nepodal, byl v tomto směru napadený rozsudek zrušen i ohledně něho. Protože pak ke spolehlivému rozhodnutí o jejich povinnosti nahradit poškozenému podniku Potraviny v M. vzniklou škodu je třeba provádět další důkazy, které přesahují potřeby trestního řízení, odvolací soud odkázal poškozeného s jeho nároky na náhradu škody na řízení občanskoprávní.